

**ת"פ 52250/20 - מדינת ישראל, חטיבת תביעות ים - משטרת
ישראל נגד אחמד אלחמראן**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52250-03-20 מדינת ישראל נ' אלחמראן

ת"פ 31096-02-21 מדינת ישראל נ' אלחמראן

לפני:
בעניין:

כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
מדינת ישראל
חטיבת תביעות ים - משטרת ישראל

המAssertionה

נגד

אחמד אלחמראן
ע"י ב"כ עו"ד אסמאמה חלבி

הנאשם

גזר דין

(1) גזר דין זה עניינו שני אישומים שהוגשו נגד הנאשם בידי היליכים נפרדים אשר הדיוון בהם אוחד: ת.פ. 31096-02-21 (להלן: "האישום הראשון") ו-ת.פ. 52250-03-20 (להלן: "האישום השני").

(2) ביום 13.10.2021, על-יסוד הודהתו במינויו לו באישום הראשון (שהוגש ביום 2.4.2020), הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות: כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) בחוק הכנסת לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכנסת לישראל"); קשרת קשור לעשות פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); גנבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב בחוק העונשין בצוירוף עם סעיף 29(א); הפרעה לשוטר תוך מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 בחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה [נוסח חדש, התשכ"א-1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) בפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש, התש"ל-1970].

(3) באותו מעמד, על-יסוד הודהתו במינויו לו בכתב האישום המתוקן שהוגש באותו יום בתיק 31096-02-21 ("האישום השני"), הורשע הנאשם בסטייע לגניבת רכב בצוותא, עבירה לפי סעיף 413ב בחוק העונשין, בצוירוף עם סעיפים 25 ו-29(א), וכן בכניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 21(1) בחוק הכנסת לישראל. כאן המוקם להעיר ביחס לעבירה הראשונה באישום השני, כי אף שהצדדים הפנו לעבירות הסטייע (כך גם נרשם בכתב ידי עלא-גבאי כתוב האישום המתוקן), אלא שבטעותلقאה, הם הפנו לסעיף 25 בחוק העונשין. סעיף זה עניינו ניסיון. הסטייע קבוע בסעיף 31. מכאן, על-יסוד המלל של כתב האישום ובהמשך גם לטיעוני הצדדים לעניין העונש, הכרעת הדין מתוקנת מבסיס זה שבמוקם סעיף 25 באישום השני יופיע סעיף 31. למען הסדר הטוב, ככל

עמוד 1

שמי מהצדדים מתנגד לכך, יגיש את נימוקי התנגדותו תוך 7 ימים.

האישום הראשון

(4) לפי כתוב האישום, עובר ליום 20.3.2020 קשור הנאשם קשר עם עלי יהודה (להלן: "עליז") לצורך גניבת רכב. הנאשם הוא תושב האזור, לא היה לו היתר שהייה בישראל ומעולם לא יצא רישון נהיגה בישראל. ביום 20.3.2020, סמוך לשעה 07:00, גנבו הנאשם ועלי בצוותא-חדא הרכב מסווג יונדיי מרוחב עלית הנוער בירושלים. הנאשם ניגר ברכב לכיוון מחסום קלנדיה, תוך שהוא משוחח ומכוון את עלי שנסע בסמכות. בשעה 07:05 Uhr, זהה שוטר את הרכב נושא מאזרע אל-דאהיה ודיווח על כך. בסמוך, איתרו שוטרים נוספים את הרכב ונשענו אחריו בנידית סמייה, עד שהבחינו כי הנאשם עצר בצד הדרק וירד מהרכב. שוטר אחד כשהוא חובש כובע משטרתי ירד מהנידית והורה לנאשם, בערבית, לעצור ואולם, הנאשם לא שעה להוראת השוטר והחל במנוסה רגלית לכיוון ואדי, במהלך השליך את הטלפון הננייד שלו כאשר השוטרים בעקבותיו. השוטר נאלץ לבצע ירי באוויר. בהמשך, זינק השוטר על הנאשם, הפיל אותו ועצר אותו בסיעו שוטרים נוספים. בגין מעשיו אלה, הואשם הנאשם - והורשע כאמור - בעבירות המוזכרות לעיל.

האישום השני

(5) לפי כתוב האישום, ביום 6.3.2020, בשעה 22:30 Uhr, הגיע הנאשם - שהוא תושב האזור כאמור ולא היה לו היתר שהייה בישראל - עם מורה צרצור (להלן: "מוראד") ושאדי עמירה (להלן: "שאדי") לרחוב הורקניה בירושלים, ברכב מסווג סובארו (להלן: "הסובארו"). שלושתם הגיעו לרכב מסווג מאזדה שפרטיו מופיעים באישום (להלן: "המאזדה"). באמצעות החדרת חוץ חד, הם ניפצו את החלון הקדמי-שמאלי וגם את החלון "המשולש" בדלת האחורי-ימנית במאזדה. מורה צרצור פתחו את מסכה המנווע ולאחר מכן, הנאשם או שאדי סגרו אותו. מורה צרצור נכנס למАЗדה והנאשם ושאדי נכנסו לסובארו. שאדי ניגר והנאשם ישב לצדיו. המАЗדה נסע מאחוריו הסובארו.

(6) במהלך נסיעתם בכביש בגין בירושלים, נידית סמייה הבחינה במאזדה וסימנה לו לעצור. ואולם, הוא האיז בנסעה מהירה, תוך כדי מעבר מנתיב לנתייב ופגעה בנידית נוספת נסافت שהסתחררה. המАЗדה נסע במהירות של כ-120 Km\sh. נידית שלישיית סמייה, נסעה במקביל לסובארו וכרצה לו לעצור אך לא עשה כן. המАЗדה לא עצר ולא האט נסעה, וכי אז נגעה בו נידית מספר פעמים, על מנת לאלץ לעצור. אז, מורה צרצור איבד שליטה, רכבו הסתחרר ונבלם על-ידי חומת בטון. שוטר רץ לכיוון המАЗדה תוך קרייה לכבות את המנווע, וכן שבר את החלון הקדמי-שמאלי כדי למנוע ממוראד המשך נסעה. האחרון נעצר לאחר שימוש בכוח. הרכב נמצא גם מכשיר אלקטронיק לשימוש תדרים.

(7) הסובארו אף הוא המשיך בנסעה שהגיעה עד 160 Km\sh. שאדי והנאשם לא שעו לכריזה לעצור. בסוף, הרכב נעצר בפני רחובות בבית חנינה בירושלים, זאת עקב תאונה עצמית. שניהם נטו את הרכב שנידף

מנועו עשן וכריות האoir בו היו פתוחות. הנאשם הואשם - והורשע כאמור - בסיווע לגניבת המאזדה בצוותא-חدا וכן בשהייה בישראל כשאין בידיו היתר כדין.

עיקרי טענות הצדדים

(8) הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש וביום 13.10.2021 שמעתי את טיעוניהם.

(9) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי בשני האישומים ביצע הנאשם עבירות רכוש חמורות, כאשר באחד מהם אף היה ירי באoir ועימות פיזי עם שוטרים. המאשימה גורסת, כי מנעד הענישה ההולם בגין אישום הראשון, יש להעמידו על טווח בין 22 חודשים למשך 32 חודשים, וביחס לאיוש השני, מנעד זה יש להעמידו על טווח שבין 8 חודשים למשך 22 חודשים, כל זאת לצד מאסר מוותנה, קנס, פיצוי, התחריבות ופסילה בפועל ומונתנית מהחזק רישון נהיגה. המאשימה עותרת להשתת על הנאשם בגין שני האישומים בלבד 34 חודשים מאסר בפועל.

(10) הנאשם טוען מנגד, כי יש לנוהג בו במידה הרחמים בהינתן גילו הצעיר, וכן מאוחר והוא הודה במינויו לו, נטל אחירות מלאה והביע חריטה על מעשיו. לדידו - תוך שהוא מפנה לפסקית משווה - מנעד הענישה ההולם בגין אישום הראשון יש להעמידו על טווח שבין 6 חודשים למשך 15 חודשים ועוד עד 10 חודשים בגין אישום השני, הוא גורס כי המנעד ההולם נוע בין מספר חודשים למשך 12 חודשים ועוד 10 חודשים. לעניין אישום אחרון זה, הטעים בא-כוח הנאשם כי מדובר בסיווע לביצוע עבירה ולכן, יש להעמיד את המנעד על מחצית זה ההולם את העבירה "המושלמת". הנאשם עותר לגזירת עונשו והעמדתו על 12 חודשים מאסר (8 חודשים בגין האישום הראשון והיתרה בגין האישום השני) מתוכם ינווכוימי מעצרו בשני ההליכים, כל זאת לצד מאסר מוותנה, ותו לא.

המשך ההליך

(11) לאחר שנקבע דין להקראת גזר דין, הנאשם לא התיצב אליו. בין היתר, נטען כי היו לו קשיים בכניסה לישראל. חurf דיןנים רבים שנקבעו לאחר מכן (והמעיין עיין בתיק), תוך מתן הוראות מפורשות שמתיירות את כניסה לישראל, הנאשם לא התיצב ללא כל טעם מוצדק לכך, דבר שהוביל למסקנה לפיה, הוא מתחמק ממשפט. נכון זה, יצא נגד הנאשם ביום 27.4.2022 צו מעצר כללי ובמהמשך, ההליך נגדו הותלה. הוציאו צו חדש ביום 27.4.2023. לאחרונה, הנאשם נעצר בהתאם עניינו הובא לפני (ראו החלטות בדיונים מיום 4.9.2023 ומיום 6.9.2023 בת"פ 21-02-0963).

דין והכרעה

(12) בנסיבות לפנינו, כאמור, קיימים שני אישומים שמתיחסים לשני אירועים נפרדים. בגיןו של כל אירוע מבין השניים, הורשע הנאשם ביותר מעבירה אחת (השו: ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014)]. במצבות סעיף 40ג(א) בחוק העונשין, יקבע מתחם עונשה הולם בגין כל אישום-אירוע נפרד. לצד זאת, הדיון בערכיים המוגנים שהם משותפים לשני האירועים, וכן בדיקת מדיניות העונשה הנהוגה והנסיבות שאינן הקשורות לביצוע העבירות, יהיו משותפים ברובם. בסוף, מתקף סמכותי לפי סעיף 40ג(ב), יקבע עונש כולל לשני האירועים.

(13) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בעונשה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל. לפי סעיף 40ג(א), לקביעת מתחם העונש הולם, בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט", ולפי סעיף 40ג(ב) "בתוך מתחם העונש הולם יجازר בית המשפט את העונש המתאים לנאים, בהתחשב בנסיבות שאינן הקשורות לביצוע העבירה...".

(14) כידוע, לגירת עונשו של הנאשם שמורשע בעבירות רבות, יש ליישם את תורת שלושת השלבים. שלב ראשון (ריבוי עבירות): נבדוק האם הורשע הנאשם בעבירה אחת או יותר, ובמקרה זה, נשאל האם מדובר בעבירות שמהות אירוע אחד או יותר; שלב שני: נקבע מתחם עונשה הולם בגין כל אירוע; ושלב שלישי: גירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם (ע"פ 13/1127 גבראי נ' מדינת ישראל (15.1.2014)).

(15) כאמור, במקרה ה konkretiy לפניי, אין מחלוקת כי שני האישומים - הגם שפער הזמןם ביניהם הוא שבועיים בלבד וכיים דמיון בטיב המעשים וחומרתם - אך ללא ספק, מדובר באירועים נפרדים ועצמאיים. העונש שייגזר בגיןו של כל אירוע יקבע לפי מתחמי העונשה הולםים שадון בהם להלן, אך בסופו כאמור העונש יהיה כולל.

(16) הערכיים המוגנים שבאו האיסורים בדיון מושא שני האישומים להגן עליהם, הם הזכות לKENNIN, הביטחון האיש, שלום עברי הדרך והציבור, שלטון החוק וכיבודו, וגם ההגנה מפני נזק כלכלי ממשבים כגון אלה שביצעו הנאשם (השו: ע"פ 7163/13 כסואני נ' מדינת ישראל (3.8.2014)). ליותר לצין, כי גניבת רכבים הפכה והוכרה זה מכבר למכת מדינה ולכן נדרש החמרה בעונשה (רע"פ 18/1123 דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.2018)). הדברים יפים שבעתיים עת ביצע הנאשם את מעשיו בצוותא-חדא, לאחר תכנון מראש ובתוכם.

(17) נסיבות ביצוע העבירות: כפי שהודה בcourt הנאשם בגין איושם הראשון, הוא נכנס לישראל שלא כדין, תוך שהוא קשור אחר לעשوت פשע. הוא הצליח לגנוב רכב עם שותפו, כאשר הוא עצמו נהג ברכב הגנוב ללא רישיון נהוגה או ביטה, ובמקביל, מכווין את שותפו שנסע ברכב השני. כבר כאן, בולטת לעין הדומיננטיות של חלקו במעשים. בשלב מאוחר יותר, לאחר שעצר את הרכב, הוא לא שעה לקריאת השוטר לעצור, אלא החל במנוסה רגלית תוך זריקת מכשיר הטלפון הננייד שלו בזמן המרדף, דבר שאילץ את השוטר לירות באויר. למדך, מורכבות ומסוכנות הסיטואציה שנוצרה עקב התנהגות הנאשם. לא זו בלבד, לפי הودאתו, לאחר

שהשופט זינק עליו במסגרת אותו מרדף רגלי, הנאשם התנגד למעצר, ולכון הוא נאזק רק בסיום של שוטרים אחרים.

(18) מדובר בסדרת עבירות שמהוות אירוע אחד מתגלגל, אשר כל שלב בו חשף את הציבור, את השוטרים ואת הנאשם עצמו בפני סיכונים ממשיים רבים. מלבד זאת שהנאשם סיין מראש מטרה לגנוב רכב עם אחר, הוא גם עזר ברכב נספּ, הצלח בפועל גניבתו ונוהג ללא רישיון וביתוח תקפים, תוך סיכון משתמש הדרך ועצמו עקב נהיגה צוז. הנאשם ביצע את הכל תוך רミסת שלטונו החוק, החל מהנכינה לישראל שלא כדין, עצם ביצוע הגניבתו, הנהיגה ללא רישיון, וכלה במנוסה והמאבק הפיזי בשוטרים. יש בכל אלה כדי להצביע על תחוכם לצד תעוזה ומוסכנות ברמה גבוהה מצד הנאשם.

(19) האמור יפה גם ביחס לאירוע מושא האישום השני, שקדם בשבועיים לאירוע לעיל. גם במקרה זה, הנאשם ואחרים חבירו יחד לביצוע עבירה גניבת. הוא סייע להם. במאזדה (שלא היה נהוג על-ידי הנאשם) נמצא מכשיר אלקטרוני לשימוש תדרים. למדן, רמת התחוכם והתועזה על מנת להקל את ביצוע הגניבת ללא ניתור או איתור. הסובארו, שבו נכח הנאשם והוא נהוג על-ידי שותפו, לא שעה לקריאות השוטרים לעצור והוא נסע במהלך הרכבת עקב תאונה עצמית. כתב האישום מתאר כי ריח נדף מהמנוע וכיריות האוויר נפתחו. אירוע התmesh עת נעזר הרכבת עקב תאונה עצמית. אירוע מתאר כי ריח נדף מהמנוע וכיריות האוויר נפתחו. אירוע זה היה עלול להסתיים בפגיעה גוף משמעותית ובפיצוץ של הרכבת, ואידך זויל גמור. מדובר בנסיבות מסוכנים מאוד.

(20) מדיניות הענישה הנהוגה: לעמוד בתמצית על פסיקה רלבנטית:

ענין כסואני לעיל (3.8.2014): דובר בנאשם שהורשע בשתי עבירות גניבת רכב ו בשלוש עבירות סיוע לגניבת רכב. באותו מקרה, אושר מתחם ענישה בגין כל אחת מחמש העבירות, שנע בין 12 לבין 30 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ 2333/2013 סالم כ' מדינת ישראל (3.8.2014): דובר בנאשם שהורשע בשתי עבירות גניבת רכב ובשתי עבירות סיוע בגניבת רכב. באותו מקרה אושר מתחם ענישה אחד לכל אחת מרבע העבירות בהן הורשע הנאשם, והוא נע בין 8 ל-24 חודשים מאסר.

ע"פ 8404/2015 אלמוסראטי נ' מדינת ישראל (24.5.2016): דובר בנאשם שהורשע במספר עבירות במסגרת מספר אישומים, ביניהם, הוא הורשע בביצוע עבירות פריצה לרכב כדי לבצע גניבת בצוותא (מספר עבירות), גניבת רכב בצוותא (מספר עבירות), נהיגה ברכב ללא רישיון ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. באותו מקרה, נקבע על-ידי הערכמה הדינונית מתחם שנע בין מספר חודשים מאסר ועד 12 חודשים ביחס לכל אירוע.

ענין דבראי לעיל (14.3.2018): דובר בנאשם שהורשע בביצוע העבירות: גניבת, ניסיון לגניבת רכב, איומים וגם נהיגה ללא רישיון. מתחם הענישה שנקבע נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

רע"פ 4606 מסרי נ' מדינת ישראל (14.8.2018): דובר בנאשם שהורשע בשורת עבירות רכוש: גניבת רכב, סיווג גניבת רכב (שתי עבירות), פריצה לרכב בכונה לגונבו, חבלה מمزيد לרכב, סיווג בחבלה מمزيد ברכב (שתי עבירות), פירוק חלקים מרכב, סיווג בפירוק חלקים מרכב (שתי עבירות), החזקת כלי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ערכאות הערעור לא התערבו בתחום הענישה שקבעה הרכאה הדינית ואשר נע בין 15 לBIN 36 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי י-מ) 57089-03-14 מחפו'ז נ' מדינת ישראל (2.7.2014): דובר בנאשם שהורשע בעבירות גניבת רכב. בתחום הענישה שנקבע נע בין 9 לBIN 24 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי ת"א) 37710-05-16 מדינת ישראל נ' אציגלה (14.9.2016): דובר בנאשם שהורשע בעבירות גניבת רכב בצוותא. בית המשפט העמיד את מתחם הענישה בין 8 לBIN 18 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 21707-01-17 מדינת ישראל נ' אפגאני (7.5.2017): דובר בנאשם שהורשע בביצוע עבירות גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח. בית המשפט המחוזי אישר בתחום הענישה שנקבע על-ידי בית משפט השלום, שנע בין 6 חודשים שיכול וירצוו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי י-מ) 53409-05-16 זג'יר נ' מדינת ישראל (16.7.2017): דובר בנאשם שהורשע בגניבת רכב עם אחר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 8 ל-27 חודשים מאסר וגזר עליון 18 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

עפ"ג (מחוזי י-מ) 52773-12-19 סאלח נ' מדינת ישראל (8.9.2020): באותו מקרה דובר בנאשם שהורשע בביצוע עבירות גניבת רכב, קשרת קשר לפשע, נהיגה ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח. בתחום הענישה שנקבע בבית משפט השלום ואושר בבית המשפט המחוזי נע בין 8 לBIN 18 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 23731-04-21 אבו עאבד נ' מדינת ישראל (9.6.2021): דובר בנאשם שהורשע בביצוע עבירת גניבת רכב. בתחום הענישה שאושר נע בין 10 לBIN 22 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי י-מ) 19483-04-21 סאלח נ' מדינת ישראל (14.9.2021): דובר בנאשם שהורשע בביצוע שתי עבירות גניבת רכב, שתי עבירות סיווג בגניבת רכב, באربع עבירות קשרת קשר לביצוע פשע וגם ארבע עבירות הסתייעות ברכב לעבר עבירה. באותו מקרה, בית משפט השלום העמיד את מתחם הענישה בין 18 לBIN 36 חודשים מאסר בפועל. ערכאות הערעור דחתה את הערעור.

ת"פ (שלום חיפה) 48291-08-20 מדינת ישראל נ' חושיה (7.4.2021): דובר בנאשם שהורשע באربعة אישומים, שכוליםividually ביחסเฉพาะ העבירות הבאות (להלן מופיעות ביחס למਐום אחד): כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, קשרת קשר לביצוע פשע, החזקת כלי פריצה לרכב, גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ניסיון גניבת רכב וקבלת נכס שהושג בפשע. באותו מקרה, העמיד בית המשפט

את מתחם הענישה הכלול בין 18 ל-36 חודשים מאסר.

ראו והשו גם עם מתחמי ענישה שנקבעו גם בהחלטות אלו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 23-01-44644-01-23; חסנסנה נ' מדינת ישראל (19.4.2023); ת"פ (שלום י-מ) 50871-01-17 מדינת ישראל נ' עוידה (25.12.2019); ת"פ (שלום י-מ) 52655-11-20 מדינת ישראל נ' יchia (6.6.2021); ת"פ (שלום י-מ) 56471-05-21 מדינת ישראל נ' שאער (6.10.2021); ת"פ (שלום י-מ) 66974-11-17 מדינת ישראל נ' חלף (13.12.2021).

(21) לאחר שנתי את דעתו לכל האמור לעיל, קובע בזאת כי מתחם הענישה הולמת בגין עבירות מושא האישום הראשון נע בין 10 חודשים מאסר בפועל לבין 26 חודשים, זאת לצד ענישה נלוית.

(22) לעניין מתחם הענישה הולמת בגין עבירות מושא האישום השני, קובע בזאת שהוא נע בין 4 חודשים מאסר בפועל לבין 12 חודשים, זאת לצד ענישה נלוית.

(23) נסיבות שאין קשר בין ביצוע העבירות: הנאשם הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו ללא הצורך בשמעית עדים, על כל החיסכון בזמןם של הצדדים וזמננו של בית המשפט. מנגד, אין להתעלם מכך שלאחר שהגיע ההליך עד הישורת האחונה וכבר נקבע דין להקראת גזר דין (לפניהם לשנה וחצי), הנאשם נמנע מלהתייצב למשפט פעמי לאחר מכן, דבר שהביא להטלית ההליך ולהוצאה צו מעצר נגדו.

(24) הנאשם הוא יליד שנת 1996 (בן כ-27 שנים). נתתי את דעתו לגלוי הצער יחסית.

(25) נתתי את דעתו גם לעבורי הפלילי. כפי שעולה ממוצג מא/1, הנאשם הורשע בשנת 2014 גם ביצוע עבירות רכוש של התפרצויות למגורים, סיוע להתפרצויות למגורים, גנבה וכניסה לישראל שלא חוק. גם שקיים ריחוק זמן בין האמור להיום, אך יש ליתן את הדעת לטיבן הדומה של העבירות והចורך בענישה מורתעה. אזכיר בהקשר זה גם את סמכיקות הזמן שבין שני האירועים מושא האישומים דה-כאן.

(26) לעניין המיקום במתחמים, לאחר שכלל של כל האמור, סבורני כי יש למקם את עונשו של הנאשם בכל אחד משני המתחמים לעיל, בשלוש האמצעי. אני גוזר בזאת על הנאשם 25 חודשים מאסר בפועל שמשמעות 18 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע העבירות מושא האישום הראשון ו-7 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע העבירות מושא האישום השני.

סיכום

(27) לאור האמור ומתקוף סמכותי לפי סעיף 40ג(ב) משית על הנאשם עונש כולל בגין שני האישומים, כליהן:

- (א) 25 חודשים מאסר בפועל. מתוכם ינוכו ימי מעצרו של הנאשם בשני ההלכים מושא האישומים (ארבעה חודשים ו-10 ימים, ככל שהוא תואם את רישומי שב"ס). ריצוי מאסרו של הנאשם ychl בטראקטיבית מיום מעצרו האחרון ביום 2.9.2023.
- (ב) 9 חודשים מאסר, שירוצו ככל שה הנאשם עבר עבירה מסווג פשע, מבין העבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש אחרת, תוך 3 שנים מיום סיום ריצוי עונש המאסר בפועל.
- (ג) 4 חודשים מאסר, שירוצו ככל שה הנאשם עבר עבירה מסווג עוון, מבין העבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש אחרת, תוך 3 שנים מיום סיום ריצוי עונש המאסר בפועל.
- (ד) קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה אם לא ישולם. הקנס ישולם עד יום 1.6.2025.
- (ה) הנאשם יפיצה את המתلون באישום הראשון (עד התביעה 1) בסך 1,500 ₪. סכום ישולם עד יום 31.10.2023. באחריות המאשימה לעדכן את המתلون בהכרעה זו.
- (ו) הנאשם יפיצה את המתلون באישום השני (עד התביעה 1) בסך 1,500 ₪. סכום זה ישולם עד יום 31.10.2023. באחריות המאשימה לעדכן את המתلون בהכרעה זו.
- (ז) 24 חודשים פסילה מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה בישראל, והתקופה תימנה מיום שחררו של הנאשם.

(28) תשלום הקנס הפיצויים והकנס יעשה באמצעות רשות האכיפה והגביה באמצעות מהדריכים הבאים: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפון בטלפון *35592* או בטלפון 0055000-073; בזמן בכל סניף של בנק הדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המציאות - להודיע לשב"ס בהקדם.

ניתן היום, כ"ד אלול תשפ"ג, 10 ספטמבר 2023.